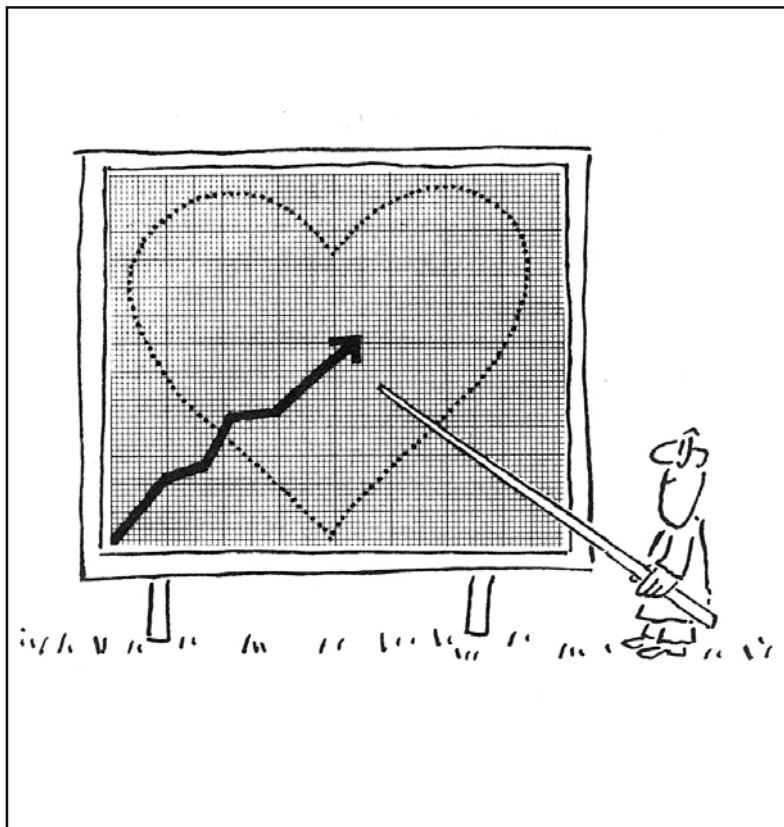

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Večeře Páně (2) • Editorial (4) • Zápis ze schůze staršovstva dne 4. 9. 2014 (6) •
Setkání v Horoušánkách (8) • Z dopisu Petra Kubíčka: První dny v Manchesteru (8) •
Cesty Páně (10) • Taizé ante portas (11) • Jindřich Kandl: O sobě a ke svým
básním (13) • Univerzalizmus – ano či ne? (14) • Recept: Domácí chleba
od kamarádky Kamilly (16)

● *Ilustrace: Ivan Steiger* ●

Říjen 2014

Dávej mu štědrě a nebuď skoupý, když mu máš něco dát, neboť kvůli tomu ti Hospodin, tvůj Bůh, požehná ve všem, co děláš, ve všem, k čemu přiložíš ruku.

Dt 15.10

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé.

začal jsem charakteristikou Večeře Páně jako věci společenské. V závěru minulého příspěvku jsem končil tím, že v historii se chápání reálné přítomnosti JK stalo pro věřící rozdělujícím prvkem. Chci zde na malém prostoru ukázat, o co některým protestantským proudům šlo.

„Toto jest tělo mé, krev má“ – jak tedy vede spása?

Všem křesťanským proudům v historii ani dnes nelze ubrat jejich touhu po spáse – po záchraně lidského života, kterou můžeme potkávat jako „občerstvení“ při Večeři Páně. Jak to tedy mysleli?

Touha po spáse vedla „české katolíky“ 15. st., kterým se později začalo říkat *utrakvisté* (tedy z lat. *Sub utraque specie*), přijímat co nejvěrněji VP tak, jak ji ustanovil při poslední večeři Ježíš. Tito bratři a sestry se chtěli navrátit k raně křesťanskému pojetí víry – Pán je blízko! Jít k přijímání tak chtěli co nejčastěji. Neptali se, jak je Ježíš přítomen, ale jak máme přijímat, aby to bylo hodné a správné. Do té doby (asi 100–200 let) se přijímalo jen pod jednu. Důvodem toho byla obava, aby proměněné víno nebylo znesvěceno. Učení církve říkalo, že Kristus je přítomen cele v každém žvilvu. Jakoubek ze Strýbra ale začal učit, že přijímání z kalicha je nezbytné ke spáse, a tak se pro husitské hnutí stal kalich symbolem úsilí o nápravu církve.

Reformace 16. st. celou záležitost zproblematizovala. Nebylo to jen učením Martina Luthera, který také toužil po obnově celé církve, ale celkovou náladou doby. Humanismus a renesance kladly důraz na rozum, a tak se ptaly: Jak to je? Opět to byla touha po spáse, která vedla k odpovědím.

Luther jakoby navazoval na českou kališnickou tradici, ale přidal k tomu také otázku reálné přítomnosti JK. Luther drží stejně jako celá tehdejší církev reálnou přítomnost (zde se neshodne později s Kalvinem a zejména s Zwinglim). Odmítá ale spolu s dalšími reformátory, že dochází k přepodstatnění chleba a vína – tzv. učení transsubstanciační. To má své kořeny ve filosofii. Bulvárně řečeno v rozdílu „jak věc vypadá“ a „jaká je“ (její *substance*). Trans. učení tedy říká, že se nemění vzhled, ale podstata chleba a vína. Luther naopak trvá na tom, že *chléb je chléb a Kristus je Kristus*. Vypomáhá si jinými články víry a říká: *Kristus je zároveň (simul) Bůh i člověk, je na Boží pravici a zároveň (simul) ve VP*. Pro Luthera je Kristus a Bůh simultánní – „něco jako překladatel schopný myslet ve dvou řečech“.

Zwingliho přínos do debaty je jiného ražení. Je mu předhazováno, že VP chápe jen jako vzpomínku. Není tomu tak úplně, i on hledá Krista při VP, ale jinak. Jeho důraz spočívá na víře, na věřícím společenství, které krví Páně je usmířeno s Bohem. To při VP oslavujeme a chválíme. Ono „jest“ vykládá jako „označuje“. Hlavní roli při VP tedy hraje víra, že chléb i víno odkazuje na chléb, který sestupuje z nebe (J 6,51). Před Zwinglim toto učení zastával Origenes. Luther i Zwingli se v této otázce nikdy neshodli. Přesto společně pronesli: *každá strana osvědčuje vůči druhé křesťanskou lásku, pokud to jen svědomí dovolí a obě pilně prosí Boha, aby jim dal správné pochopení v této sporné věci* (15. Marburský článek).

Podal jsem tímto jen neuspokojivý fragment o historii VP. Pokusím se na něj navázat v příštím čísle.

Na závěr vás zvu na bohoslužby k 600. výročí obnoveného vysluhování VP pod obojí v Praze do Betlémské kaple. Abychom dostáli 700 let starým slovům Matěje z Janova: „a tak ten chléb jez a z kalicha toho pij, ne abys pro jistotu šel od něj, abys raději nejedl a nepil nehodně.“

Matěj Opočenský

1414
2014

PŘIJĎTE S NÁMI SLAVIT

600 LET OBNOVENÉHO VYSLUHOVÁNÍ PODOBOJÍ 12. ŘÍJNA 2014 V PRAZE

AULA ČESKÉHO VYSOKÉHO UČENÍ TECHNICKÉHO V PRAZE

Betlémská kaple, Praha 1

- 9.30 Consonare, slavnostní fanfáry
- 10.00 slavnostní ekumenické bohoslužby,
souběžně program pro děti

DOMINIKÁNSKÝ KLÁŠTER

Husova 234/8, Praha 1

- 12.30 Musica da Chiesa: koncert duchovní hudby
s historickými hudebními nástroji (hrají
a zpívají Tomáš Najbrt a Jaroslav Konečný)
- 14.00 panelová diskuse na sociální téma:
Od Milíče k současným ghettům
- 15.30 Musica da Chiesa: druhý koncert duchovní hudby

KOSTEL SV. MIKULÁŠE

Staroměstské náměstí, Praha 1

- 12.15 Consonare, slavnostní fanfáry
- 12.30 varhanní koncert Michala Hanzala
- 14.00 přednáška Jana Láška: Dědicové kalicha
- 15.30 varhanní koncert Bohumíra Rabase

KOSTEL MARTINA VE ZDI

Martinská 8, Praha 1

- 12.30 Divadlo V. Marčíka: Labyrint světa
- 14.00 koncert Ladislava Moravetze a jeho hostů
- 15.30 představení nové knihy o kostelu Martin ve zdi
- 19.30 ekumenické bohoslužby slova

Oslavy se konají za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, Hlavního města Prahy, Městské části Praha 1, Evangelické zemské církve v Bádensku, Evangelické církve v Porýní, Evangelicko-luterské církve v Bavorsku, Ceskobratrské církve evangelické a Pražské diecéze Církve československé husitské; pod záštitou ministra kultury Daniela Hermana, Hlavního města Prahy, starosty Městské části Praha 1 Oldřicha Lomeckého.

www.e-cirkev.cz

www.nase-reformace.cz

facebook: Oslavy 600 let kalicha

OVOCNÝ TRH

Praha 1

- 12.30 koncert Konzervatoře Evangelické akademie
 - 14.00 koncert skupiny Mairo Bihári Trio
 - 15.30 Divadlo V. Marčíka: Mysteria buffa
 - 17.00 koncert skupiny Spirituál kvintet
- Po celou dobu programu na Ovocném trhu budou probíhat kreativní dílny pro děti a jejich rodiče.

KOSTEL SV. MICHALA

V Jirchářích 14, Praha 1

- 12.30 přednáška Pavla Hradilka: Kalich dnes
- 14.00 společný koncert pěveckých sborů Jeroným a sboru M. Jakoubka ze Štřelby
- 15.30 přednáška Martina Vaňáče: Společně slavení — utopie nebo reálná možnost?

EVANGELICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA UK

Černá 9, Praha 1, Velká posluchárna

- 12.30 přednáška Dušana Coufala:
Počátky kalicha v Čechách
- 14.00 přednáška Petra Moreče: Ohlasy kalicha
- 15.30 přednáška Jiřího Mrázka: Večeře Páně dnes

DOPROVODNÝ PROGRAM

- ~ Komentovaná procházka „Husitskou Prahou“: sraz na Ovocném trhu ve stanu u hlavního pódia (začátky v 12.30, 14.00, 15.30).
- ~ Bojová hra pro děti: sraz na Ovocném trhu ve stanu u hlavního pódia (start v 13.00, 14.30, 16.00).

Editorial

Co proběhlo?

V září se pozvolna rozběhl pravidelný sborový program. Až na drobnosti se od toho loňského nezměnil. Budu rád, když mi ho budete pomáhat naplňovat tak jako v minulém roce.

HOROUŠANKY PRO NEJSTARŠÍ

I letos v září proběhly Horoušanky pro nejstarší členy našeho sboru. Program „zábavný“ i chutný měli letos kompletně v režii Jelínkovi a bylo to naprosto skvělé. Patří jim velký dík za vše – představení Galapág, Ekvádoru, jídla i vířivky. Dík patří i Ondrovi Radovi, který neohroženě poskytl svůj malý autobus.

ZAŽÍT MĚSTO JINAK

20. 9. jste mohli Zažít město pod věží kostela sv. Václava. Bohužel počasí akci moc nepřálo. Začátek patřil dešti, a to opravdu vydatnému. Žonglovací koutek v evangelickém podání ale nakonec proběhl. Dokonce jsme mohli s dětmi žonglovat přímo v kostele. Venku Radovi pod stanem odolávali proudům vody v malebném ateliéru pro děti a myslím, že ti z odvážlivců, kteří přišli, nelitovali a odnesli si kouzelné skřítky. Stejně tak i Obchůdek jednoho světa prodával, dokud to šlo. Ukázalo se ale i letos (byl to pro nás už druhý ročník), že akce má význam –

informační i prostý sousedský – to je vlastně hlavní cíl akce. Vidět svého souseda a seznámit se s ním. Pobavit se a zjistit, jak se na město, na tu část, kterou společně obýváme, díváme a můžeme ji vylepšit. Příští rok zas a s novými nápady.

KŘESTNÍ ZÁŘÍ

V září jsme také mohli být přítomni dvakrát za sebou křtu. Křestní verše, které byly vybrány pro Sárú: „hledejte jeho království a to ostatní vám bude přidáno,“ a pro kluky Šimona a Tadeáše: „Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich,“ byly a doufám, že budou inspirací i pro nás, kteří jsme při bohoslužbách byli, nebo si je čteme až nyní.

Jak s Fišerovými tak se Sedláčkovými jsme mohli po bohoslužbách ještě dlouho posedět a společně si popovídat. Ještě jednou oběma rodinám děkujeme za pohostění, které připravily. Těším se na křest, který nás čeká 19. října. Přijďte, tahle svátost nezevšední.

Co se chystá?

VOLBA A SLIB STARŠOVSTVA

K 23. 11. končí mandát současnému staršovstvu, a tak je třeba připravit **volbu** novou. Proběhne **23. 11.** a slavnostní slib staršovstva 30. 11., tedy na první adventní neděli. Aby ale volba proběhnout mohla, je třeba najít kandidáty. Prosíme vás, abyste zvážili, kdo by byl podle vás vhodným kandidátem. Tento svůj tip můžete vložit do modré krabice, kterou naleznete v hale u Veberů. V listopadovém čísle Katakomb bychom pak již mohli uvést jména konkrétních kandidátů. Samozřejmě to ale nebude seznam úplný. Kandidáty je možné navrhnout ještě na volebním shromáždě-

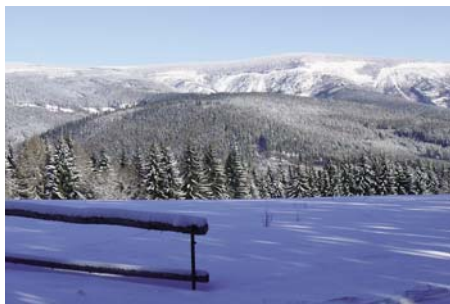
ní. Děkuji všem, kdo někoho nominují a hlavně pak těm, kdo se o tuto práci budou ucházet.

Už teď víme, že pokračovat v této práci by chtěli (abecedně): Jitka Černošová, Tomáš Hrubý, Michael Otrýsal, Ondřej Rada, Pavel Staroba a Tomáš Vokatý.

POVÍDÁNÍ S POKORNÝMI

Během prázdnin se z Vršovic na Břevnov odstěhovali manželé Pokorní, netřeba připomínat, že Joel Pokorný byl dlouholetým kurátorem našeho sboru. Na staršovstvu nás napadlo, že bychom, když je teď budeme vídat trochu méně, s nimi mohli strávit delší čas po bohoslužbách. Jako vhodné datum jsme vybrali neděli 9. 11. Společně bychom si povídali o historii sboru, co oni v něm zažili a jak jej vidí dnes. Na povídání bychom také mohli připravit společně občerstvení. Pokorní s touto akcí velice rádi souhlasí.

VÁNOČNÍ PRÁZDNINY VE STRÁŽNÉM

Magdalena a Tomáš Jelínkovi nabízejí možnost strávit společně **vánoční prázdniny ve Strážném** v chalupě Barvy Tebas. Pro ty, kteří s námi ve Strážném ještě nebyli, připojuji pár slov o chalupě:

V chalupě je deset 3-4 lůžkových pokojů, společné sociální zařízení v přízemí, vybavená kuchyně, jídelna, společenská místnost se stolním tenisem. Na pokojích

se topí v kamnech černým uhlím, které je k dispozici. Chata je umístěná v pěkném prostředí cca 1,5 km od parkoviště a lyžařských vleků jak pro děti, tak pro dospělé. Při nedostatku sněhu se dá dojet autem až k chalupě, jinak se musí použít skútr nebo vzít věci na záda či na saně. Přímo u chalupy je ideální sáňkovačská louka a nedaleko jsou upravené běžecké stopy. Chalupa je zde: <http://www.mapy.cz/s/dfbK> Ve Strážném je restaurace, obchod, lyžařské vleký a několik lyžařských škol. Není to daleko do Vrchlabí a do Herlíkovic.

Na společnou dovolenou je možné jet v případě, že obsadíme alespoň 7 pokojů. Další podmínkou je, aby tam každý setrval nejméně pět nocí. Tzn. od 27. 12. do 1. 1., je ale samozřejmě možno přijet i dříve či pobýt déle. Cena vychází cca na 120 Kč za noc pro dospělého a cca 60 Kč pro dítě do 16 let. V případě, že by se nepodařilo zajistit dostatečnou účast, je možné zkusit se přihlásit individuálně koncem listopadu, ale ceny jsou v tomto případě o něco vyšší. Nabídka pro společné vánoční prázdniny platí do poloviny října. Přihlášky musí být závazné včetně zálohy, která se po 1. 12. nevrací, pokud přihlášený nesežene za sebe náhradu.

VÁNOČNÍ HRA

Blíží se čas nejen zimní dovolené, ale také vánoční hry. I letos budeme hru nacvičovat nejvíce při nedělce v adventní době. Loni se těžké úlohy režisérů zhostili Míkoví. Kdo to bude letos? Vezmou to na sebe i letos? A čím dítě bude hrát krále, ovečku... kolik hvězd bude zářit? To jsou otázky, na které budu hledat odpovědi v nejbližší době. Určitě se ozvu také vám.

Těším se na setkání při nějaké sborové akci. Pěkné čtení, krásný měsíc říjen a Boží požehnání vám přeje
Matěj Opočenský

Zápis ze schůze staršovstva dne 4. 9. 2014

ZPRÁVA Z PROVOZU SBORU

- prázdninový provoz: řada úprav sborových prostorů (oprava malby po proteklé vodě, zřízení bezbariérového záchodu vedle kanceláře, úprava kanceláře). Návrh: dcera Hany Velátové by mohla přijít s nápadem na vylepšení kobereců ve sborových prostorách, takže by se nemusely kupovat nové. Byla požádána firma, aby vyřešila nevhodné nasa-zování mřížek k vzduchotechnice. Zvažovali jsme vymalování schodiště emailem (při provozu na schodišti se vždy malba velmi rychle zmaže) – požádáme o to pana Kühn-la (necháme vymalovat i chodbu a malou modlitebnu). Výroba nového webu probíhá, „na tahu“ je teď evangnet. Na další období zbyly práce: výroba a umístění venkovního poutače, vypracování „sborových pravidel“. Zatím nefunguje systém zapisování na služby k občerstvení – mytí nádobí: buď se nám ho podaří spustit (budeme se o to pokoušet různými způsoby) nebo musíme koupit myčku.
- realizace chytré tabule, o které se uvažovalo na minulém staršovstvu, je příliš nákladná. Dělat se nebude.
- CASD UA – dvě soboty o prázdninách zde nebyli; domluvili jsme se, že jim odpustíme platby za tyto soboty. Možnost užívání jim prodloužíme do konce roku 2014.
- zemřel bratr Lipovčan

PLÁN NA PŘÍŠTÍ ROK

- nedělní škola – po konzultaci Matěje Opočenského s Míšou Otterovou byl vznesen návrh na rozdělení nedělní na mladší a starší děti (starší v kanceláři, připravovaný program bude vlastně jen pro ně). Nový cyklus: církevní rok.
- schůzky mládeže – odjezdem několika studentů do zahraničí mládeže ubylo, snaha oslovit nové eventuální účastníky. V říjnu se postupně rozjede.
- maminky s dětmi – ve středu v 16:45.
- biblické hodiny pro děti – v úterý v 16:30; nabídka zavést pro ty, kdo nemohou v úterý, další setkávání v pátek.
- biblická hodina pro starší mládež, třicátníky a střední generaci – první setkání bude u Černošů.
- biblická hodina pro dospělé – čteme knihu Zjevení Janovo
- setkání seniorů – 11. 9. program: ženy v české společnosti 19. a 20. st. 17. 9. budou Houroušanky pro seniory
- křesťanská služba: Pokorní se odstěhovali do chráněného bydlení na Bílé hoře. Je plánováno „povídání“ s nimi o tom, co ve sboru zažili (rozloučení s pravidelnou docházkou na bohoslužby) – představa, že by vzpomínali na život ve sboru, nahrálo by se to... Termín: 9. 11.
- nedělní nešpory – návrh: v neděli, kdy jsou dětské bohoslužby, udělat večer „bohoslužby jiného typu“. Matěj Opočenský musí vymyslet formát, od ledna by to mohlo začít fungovat.

PROBĚHLÉ AKCE

- křty (Eva a Meda Opočenských, Petr Kubíček)
- sborová dovolená – proplatíme 2640 Kč za pobyt Opočenským; otázka: budeme jezdit dál do Perninku?
- Zastupující kazatelé při bohoslužbách – musíme myslet na nabídnutí finanční odměny kazatelům, kteří u nás kážou. Zvýšíme odměnu na 400 Kč.

FINANČNÍ ZPRÁVA

- Za prvních osm měsíců roku 2014 byly vybrány tyto částky: saláry – 142 820 Kč, sbírky – 39 114 Kč, dary členů – 9200 Kč, ostatní – 15 500 Kč.
- Máme necelých 80 000 Kč ztrátu za sbor (jsou v tom už započítány repartice a personální fond), zisk 63 000 Kč za byt, souhrnně ztráta 17 000 Kč.
- Je třeba utratit cca 1000 Kč („fond“ ještě od br. Havlíka). Nakoupí se papíry, tužky, fixy...

„BUDE“ – CHYŠTANÉ AKCE

- Chyšané křty: 19. 10. Mirka Humlová.
- Od října bude zřejmě běžet konfirmační cvičení: dva členové mládeže požádali Matěje Opočenského o konfirmaci.
- 2. 10. bazárek ve sboru (dětské a dospělé oblečení).
- 5. 10. večer budou ekumenické bohoslužby u sv. Václava ve Vršovcích, kázat bude Matěj Opočenský
- 12. 10. nejsou bohoslužby u nás, protože jsou bohoslužby v Betlémské kapli k 600 letům obnovení vysluhování podobojí. Můžeme se sejít u Černošů a jít společně.
- Volba staršovstva – kdo ze současného staršovstva chce znovu kandidovat? Koho dalšího oslovit? Debata.
- Biblické soustředění: 18. 10. na Tetíně. Zkusíme ho nabídnout širšímu kruhu.
- Evropské setkání Taizé – 29. 12. 2014 – 2. 1. 2015. Byli osloveni mládežníci, aby se chopili koordinace akce v našem sboru. Zvažují. Michal Otřísal byl osloven, jestli by nenapsal článek do Katakomb.
- Celocírkevní agenda – Změny v Církevním zřízení: jednání přesouváme na říjnové staršovstvo. Matěj Opočenský připraví výtah z návrhu změn a rozešle ho staršovstvu.
- Kandidáti ze sboru do Synodní rady – námět k zamyšlení.

SBÍRKY

- Provedené – sbírka solidarity 3640 Kč, sbírka na Evangelickou akademii 1840 Kč, sbírka na oslavu obnoveného vysluhování pod obojí 1770 Kč

Zapsal Tomáš Hrubý

Setkání v Horoušánkách

Záříjové setkání v Horoušánkách má dlouholetou tradici. Vyznačuje se tím, že všichni, kteří jej už mnohokrát zažili, se tam vždy neobyčejně těší. Má totiž v sobě zvláštní kouzlo, na které se nedá zapomenout. Už jen onen líbezný název „Horoušanky“ vyvolává představu místa plného pohody a štěstí. Bylo tomu tak i v dobách, kdy jsme po příjezdu nejdříve odcházeli do lesa nasbírat dříví, abychom se na závěr schůzky mohli sesednout kolem táborového ohně a na vlastnoručně upravených prutech opékali buřty. Vzpomínám i na události mimořádné, třeba jak jsme po celé zahradě dlouho a marně hledali Magdiny drahé brýle. Našly se druhý den ohořelé v popelu na ohništi. Ale o tom všem bylo již napsáno v dřívějších článcích.

Letos ve středu 17. 9. se nás sešlo hodně a přibyli i ti, kteří se nechali zlákat našimi chválami a přijeli poprvé. Sjížděli jsme se postupně, každý s nějakým dárkem pro občerstvení, kterým chtěl pohostit ostatní. Po krátkém zahájení schůzky bratrem farářem se ujal programu Tomáš Jelínek.

Poutavě nám vyprávěl o místech, která navštívili při své letošní dovolené a doprovázel je promítanými obrazy. Byla to cesta po Ekvádoru a ostrovech Galapágy, na které není tak jednoduché se dostat. Úřady omezují návštěvy turistů a vyžadují mít zvláštní povolení. S velkým zájmem jsme sledovali nám tak vzdálené kraje, jejich obyvatele i nádherné fotografie tamější flory a fauny.

Po pestré svačince z přinesených dobrot nastal čas k využití dalšího velkého lákadla, krytého vyhřívaného bazénu a vířivky. To přivítali mnozí vodymilovní plavci i neplavci s velkým potěšením. Ostatní se v odpoledním slunci procházeli pěkně upravenou zahradou, věnovali se vzájemným rozhovorům, anebo si v klidu připomínali události z minulých setkání a také ty bratry a sestry, kteří už přijet nemohli. Jako obvykle nás přijel pozdravit i bratr Tomáš Růžička, bývalý dlouholetý člen vršovického sboru.

Čas rychle plyne, po koupání a rozhovorech opět vyhládne a to už zavoní Tomášem grilované klobásky, kuřecí i vepřové řízečky, večky, k tomu různé příchutě, pivo, káva, atd. - vše co hrdlo ráčí a to do úplné sytosti. Magda „kmitá“ (jak uznale říká sestra B.), ochotně plní každé přání a nosí a nosí... Tomáš stále nabízí, ale nikdo už nic nemůže, je večer, loučíme se a nezbývá než jet domů. Na cestu ještě dostáváme kytičku kudrnaté zelené petrželky z místního záhonu. A i když jsme si na závěr nezazpívali žádnou píseň, v duši nám určitě zněla ta známá „V sítí tomto pravme sobě“.

Díky, Magdo a Tomáši, za radost.

Jiřina Adamcová

Z dopisu Petra Kubíčka: První dny v Manchesteru

Byl jsem 6. 7. v blízkém kostele (Holy Trinity Platt Church) na nedělních bohoslužbách. Kostel patří pod Church of England – tedy Anglikánskou církev. Ta v sobě spojuje, jak jsem tak zatím pochopil, jak římsko-katolickou, tak reformovanou tradici – a existují cel-

kem velké rozdíly mezi jednotlivými sbory v tom, jak moc jsou spíše protestantské, nebo spíše římskokatolické. Z této konkrétní farnosti mám na první pohled docela silný protestantský pocit – zejména podle průběhu bohoslužeb – nic jiného jsem pravda zatím nezažil, plánuju se zkusit zapojit do některých aktivit (například každé úterý navečer by měla probíhat skupina dvacát-a-třicátníků). Tak tedy jen krátké info z bohoslužeb:

Bohoslužba začínala v 11:30 a trvala asi hodinku. Po příchodu mě uvítal mladý usměvavý muž jménem Mathew, který tam stál u takového stolku s infoletáčky a vítal nově příchozí. Jelikož jsem přišel vážně na čas, tak skoro hned začala bohoslužba. Začalo se zpěvem, měli připravené vytištěné papíry se všemi písničkami, které se měly zpívat. Ale člověk to ani skoro nepotřeboval, protože před židlo-lavicema byla tři plátna, na která byl text promítán. Hudební produkce sestávala ze slečny, která (velice dobře) zpívala do mikrofónu a jejich kolegů u kláves, jakýchsi dvou klarinetů (asi?), kytary a taktéž z bubeníka, který tedy to bubnování provozoval na jakousi bednu, na které seděl. Ale byly tam postavené i klasické (menší) bicí, tak je to asi možno skutečně rozjet. Kostel je klasicky (novo)goticky vysoký, takže to v něm znělo skutečně působivě.

Kostel byl zhruba z poloviny zaplněn, mohlo tam být (velice nepřesným) odhadem něco kolem stovky lidí.

Poté se slova ujal curate (kaplan) Mark, který přivítal všechny příchozí a začal bohoslužbu. Nejsm si jistý tím pořadím – každopádně proběhlo společné vyznání vin (1). Prostrídalo se to s pár písničkami a už tu bylo první čtení z Bible. Poté znovu proběhl nějaký song a přišlo druhé čtení, kterého se tentokrát ujal jakýsi Associate Minister jménem Paul, tentokrát z 2. Korintským 6,1-7,1. Na tento text potom Paul asi půl hodinky kázal – jeho kázání mělo název Service or Stumbling Blocks. Kázání se točilo kolem toho, jak najít správnou míru mezi životem v komunitě věřících a setkáváním se a interakcí s lidmi jiné/žádné víry. Jak se snažit pomáhat, ale udržet se v hranicích vlastní víry a přesvědčení. Po kázání se znovu zazpívalo, proběhly přímluvné modlitby a modlitba pro dnešní den (2). Před tímto nebo potom ještě proběhl tzv. offering song – tedy píseň, při které byla možnost darovat něco na provoz kostela a komunity. Ještě před tímto songem Mark upozornil, že dary jsou naprosto nepovinné a že nejsou očekávané – speciálně od náhodných návštěvníků – a ať se lidé nestydí košík poslat dál a nepřispět, že na ně nikdo nebude koukat skrz prsty.

Po skončení bohoslužby jsem se dal znovu do řeči s Mathewem a ten mě krátce představil Markovi. Nechal jsem jim tam mail a už mi přišla pozvánka na úterní předprázdninovou grilovačku v rámci 20s&30s group. Pokud nebudu ještě v práci, tak se tam asi stavím.

Druhá bohoslužba, tedy ta od 18:30 byla (překvapivě ☺) velice podobná. První čtení bylo z knihy Zjevení Janova, kapitoly 21. Do druhého čtení se opřel Student Minister Will, velice energický chlapík, který ovšem na rozdíl od Paula mluvil se silným domácím přízvukem (obvykle je lépe rozumět neoriginálním Angličanům, protože ti starousedlíci samo sebou mluví méně zřetelně), takže chvilíčku trvalo, než jsem si na něj zvykl. Zejména když hned ze začátku kázání zavtipkoval na téma nějakých anglických televizních pořadů, to byl tedy oříšek, který nebylo, pro člověka, který přijel před pár dny, lehké rozlousknout ☺ Každopádně jeho čtení bylo z knihy Ageus 2, 1-9 a kázání bylo nazváno The Future Temple. Nosné téma bylo, aby se člověk neohlížel za „good old days“, tedy

starými dobrými časy a neplýtvat energii zoufáním, jaké to dřív bylo – a místo toho aby se celou vervou vrhl do života přítomného a stavby „budoucího chrámu“, což bude lle Zj 21, 22 Pán Bůh všemohoucí a Beránek – a tedy i církev Kristova. A proto se lidi mimo jiné nemají bát informovat své bližní o dobré zprávě, která nám byla zvěstována. Po skončení jsem skončil v asi půlhodinové debatě s mladým mužem jménem Daniel, který byl i na návštěvě v Praze, tak jsme si měli o čem povídat.

Z celého průběhu i osazenstva jsem měl velice dobrý pocit, snad to bude ono. Kostel stojí asi 10-15 minut pěšky od místa, kde bydlím, tak by to bylo příjemně blízko.

Nu, to bude asi vše. Dnes jdu na pohovor do práce, tak snad to dopadne.

Pozdravuji celý sbor, jistě se ještě ozvu.

Petr Kubíček

Cesty Páně

Mám důvodné podezření, že přísloví o cestách Páně, které jsou nevyzpytatelné, není vůbec metaforické, ale takřka doslovné. Že se zkrátka týká geografie mnohem více než čehokoli jiného. Moje letní návštěva New Yorku mne v tom opět o něco více utvrdila. Do města, které nikdy nespí, jsem odjížděl pracovně v půlce července a ještě než jsem vypnul mobil v letištní hale, krátce jsem telefonoval se svým kmotrem Adamem Zbiezucem. Náš hovor končil nenápadnou větou: „Jo, a až budeš v tom

New Yorku, tak se stav u mého bratránka. Je tam farářem někde u Centrál Parku.”

Když jsem si pak v pohodlí Hotelu Pennsylvania vyměňoval s „bratránkem” emaily na téma, kde že na Manhattanu má svůj sbor, musel jsem se smát malému světu. Z původně exoticky znějícího Andrew Stehlika se vyklubal Ondřej Stehlík. A jak se vzápětí ukázalo, má s Prahou i naším podzemním krytem společného docela dost. Nejenže byl farářem v Libni (1994-2002), ale také byl v letech 1988-1992 členem našeho vršovického sboru. Nyní ale vede sbor kousek od stanice metra na 72. ulici.

Měl jsem potěšení navštívit jeho bohoslužbu a zkušenost to byla velmi zajímavá. Pro léto si vybral Stehlik jako tematickou linku kázání téma přírodních katastrof v Bibli. Jeho výklad byl velmi civilní s důrazem na Boží lásku. Z pohledu struktury našich bohoslužeb mne zaujaly především dva prvky. Prvním byly přímé vstupy členů sboru do kázání s otázkami, které jim připadly důležité pro pochopení kázání. Druhou zajímavostí byla otázka do pléna před přímluvnými modlitbami. Lidé měli možnost svěřit se se svými prosbami a díky, které pak Andrew zahrnul do přímluvné modlitby přímo. Celkový dojem z bohoslužeb byl velmi civilní a přitom zbožný. Kousek domova v New Yorku byl příjemným osvěžením.

Josef Šlerka

P.S. Dlouhou dobu jsem přemýšlel, kam napsat jednu zvláštnost Stehlikova sboru. A rozhodl jsem se ji dát do poznámky úplně na konec. Nic, co by mělo být důležité. Stehlikův sbor je sbor místní homosexuální a lesbické komunity. V půlce osmdesátých let skoro vymřel na AIDS. To jen jako zajímavost.

Taizé ante portas

Když na konci loňského setkání evropské mládeže ve Strassburku oznámil prior komunity Taizé, že příští setkání se uskuteční v Praze, rozezněla se tamní katedrála bouřlivým potleskem. Usmíval se i „náhodou“ přítomný kardinál Duka a právě tak „náhodně“ přítomný předseda Ekumenické rady církví Daniel Fajfr, ač oba mimo kameru přiznali, že vpád desítek tisíc mládežníků bude krom velké cti také pořádným logistickým oříškem.

Svobodou opilá česká společnost roku 1990, kdy se setkání poprvé konalo v naší metropoli, v evropské euforii slupla osmdesát tisíc mladých poutníků více či méně jako malinu. Jenže čas oponou trhnul a normalita, lehce tendující k normalizaci, proměnila českou společnost a nás v ní. To všechno si v Taizé, na arcibiskupském Hradě a vršovickém ekumenickém podhradí uvědomují, a přesto si dovolili říci: „Praha se na vás těší.“

Měli pravdu, když to řekli za nás všechny? Nevím, nejsem si tím jist, ale za sebe mohu bez mučení říci: Amen, je to tak! Proč? Asi je to proto, že jsem sám byl přijat i přijímal a poznal, jak riskantní vpád do neznáma, na cizí půdu i vpád cizinců na mou vlastní je báječným a v posledu osvobozujícím dobrodružstvím. Přesně jak to kdysi řekl Chesterton: člověk má tisíce důvodů zavřít dveře před pocestným, ale nemůže zároveň tvrdit, že někde jinde uslyší historky, které vypráví jen on. Poutník s sebou přináší svět, který my usedlí na jednom místě nikdy nenavštívíme, není ani v knihách, v novinách ani ve filmech, a přesto je skutečný a svým způsobem náš.

Kdo jsou ti, co přijedou na konci roku do Prahy? Samozřejmě každý úplně jedinečný, ale obecně řečeno jsou to ti, které přímým či zprostředkovaným způsobem oslovila spiritualita Taizé, jež nevede k sobě samé, nevytváří hnutí s vlastní doktrínou víry a určitými modely života. Jediné, co nabízí hledajícím, je cesta k pramenům důvěry, ze kterých je dobré a zdravé pít, vše ostatní je ponecháno svobodnému vanutí obživujícího ducha. Prakticky to znamená, že do našich domácností nevstoupí misionáři, apoštolové či aktivisté, nýbrž úplně normální mladí lidé, jejichž jedinou „úchytkou“ je touha společně hledat reálné kořeny naděje a spravedlnosti pro evropskou společnost. Vybaveni na nejprostší přebývání nepotřebují od nás nic víc než kousek místa na podlaze a malé ranní kulinární pohlázení. No, a když se po celodenním programu k nám pozdě večer vrátí, postačí úsměv jemně doplněný pravým českým „apfelstrudelem“ či snad ještě pravější českou buchticí. A i když selže jazyková komunikace, ruce, nohy a veselé srdce doplní vše potřebné.

Tož nestojí to za to to ozkoušet na vlastní kůži?

Michael Otrisal

POUŤ DŮVĚRY NA ZEMI

*Přípravy
evropského setkání
mladých začaly!*

*V září a říjnu zveme všechny na
pravidelné modlitby s bratry z Taizé:*

- **každé pondělí v 19:15** (29. září, 6., 13., 20. a 27. října)
v kostele sv. Josefa (vchod z náměstí Republiky, Praha 1)
- **každou středu ve 12:15** (1., 8., 15. 22. a 29. října)
v kostele Martina ve zdi (Martinská 8, Praha 1)
- **od úterý do soboty** (od 25. září) **v 9:15 a ve 12:15**
(kromě středy) **v Kafkově domě** (nám. Franze Kafky 3, 1. patro).

Kafkův dům

Také vás srdečně zveme k návštěvě centra příprav evropského setkání, které se nachází na **nám. Franze Kafky 3**, (v samém středu Prahy), a bude přístupné všem zájemcům **od úterý do soboty, v době 10:00–12:00 a 14:00–18.00**, počínaje 25. zářím.

Těšíme se na vás!

e-mail: info@taizepraha.cz

www.taizepraha.cz

 [TaizePraha2014](#)

Jindřich Kandl: O sobě a ke svým básním

Velkých básníků si vážím, vždycky šlo o onen stav vytržení, čisté imaginace, jemuž bych se alespoň částečně chtěl přiblížit. Ke svým veršům podotýkám, že se nejedná o účelové rýmování, ale o autopsii a jakési hledání smyslu života, který mi po většinu času uniká. Proto mám tak málo světlých okamžiků a v nich uzrálo poskrovnu básní, které prošly sítím času, aby se dochovaly v nezměněné podobě. Nejde mi o věhlas, slávu, ani o peníze, píši z nutnosti determinovat se ze společnosti, jen tak budu se sebou spokojen.

*Slyšel jsem anděly na kůru
z normálních lidí, jež mají noční můru.*

*Viděl jsem pláč dvou sester,
když třetí nevrátila se a já amatér
jen píši o tom, jak upřímně z žalu
ztratil jsem zájem na hřbitově slov přívalu
snažit se vystihnout své city k nim,
vždyť nevím, co realita je a co sním.*

*Poznal jsem homunkuly, jimž upřeli práva
ze zbytků společnosti skládala
se jejich strava
a našel jsem cestičku svou křivolakou,
jak dožít ve cti, abych nestal se
šelmou dravou.*

*Na závěr snad podotknouti smím,
že ne vždy můj krok je tím přímým
ať tam, či onam
se dostanu, jen jednu jistotu mám.
Rád pro život i skonám.*

*Přítelem mým je i duch svatý
jenž kráčí v lidstva šlépějích
i citů mých je vrchovatý
a není v tom ani špetka pýchy.*

*Věru, těžko vyznati se v tom,
co u člověka příšerného
předcházelo a co bylo potom,
než padl dolů. Ne však hlouběji než všeho
schopná žena,
do kouta zahnaná
a bílá jako stěna,
za psychopata provdaná.*

Univerzalismus – ano či ne?

Stále častěji jsou v posledních desetiletích zdůrazňovány vlastně všechny rozměry zmíněného západního univerzalismu, a jejich **kritika** se stala až jakousi „módou“. Je kritizován technologický, ekonomický, politický, vojenský i kulturní imperialismus Západu, drancování přírodních a lidských zdrojů méně rozvinutých oblastí, malá citlivost k etnickým a nábožensko-kulturním diferencím, „vývoz demokracie a lidských práv“ (jenž bývá ovšem někdy zástěrkou mnohem „prozaičtějších“, zejména ekonomických zájmů), zhoubné ekologické dopady západního způsobu života atd. atd.

Velice často se „destrukce univerzalismu“ odehrává ve jménu „**postmoderny**“. Tento pojem prodělal v posledních desetiletích vsutku závratnou „kariéru“! Podle „klasického“ vyjádření Lyotardova je pro „postmodernu“ charakteristický právě **pád univerzalistických ambicí, nedůvěra k „metanaracím**“. Jak u nás píše Václav Bělohradský, doposud celistvě chápaný a prožívaný svět („univerzum“) se rozpadá do sítě „smluvních pluriverz“, z nichž každé má svoji vlastní legitimitu, nepřevoditelnou na legitimitu „pluriverz“ jiných. Badatelé stále častěji užívají výrazů jako: „paradigmata“, „epistémy“, „jazykové hry“, „verze světa“, „scénáře světa“ apod.

Je nepochybné, že pojem „postmoderny“ – pomineme-li jeho rozličné účelové dezinterpretace a novinářská zjednodušení – nelze banálně odmítnout, neboť postihuje významný aspekt proměny světa a (především západního) lidstva na začátku nového tisíciletí. Stejně jako soudný občan jistě nepochybní pozitivní důsledky pádu fašistických či komunistických „hotových Pravd“, tak i soudný vědec jistě přivítal obrat k pokoře, s níž soudobá věda přiznává paradigmatic-

ký charakter (a tedy relativitu) svých teoretických konceptů a modelů skutečnosti.

Více než k odpovědím, vybízí však pojem „postmoderny“ k **otázkám**. Znamená „pád univerzalismu“ vsutku univerzální tendenci, tj. projevuje se všude a ve všem? Lze vůbec hovořit o „postmoderním světě“? Znamená „postmoderna“ přerušení (ba odvržení) tradičních způsobů chápání světa, nebo jejich transformaci? A je ona nedůvěra k „metanaracím“ vždy hodna oslavy a radostného přivítání, nebo bychom se nad jejími možnými dopady měli zamyslet i s jistým znepokojením??

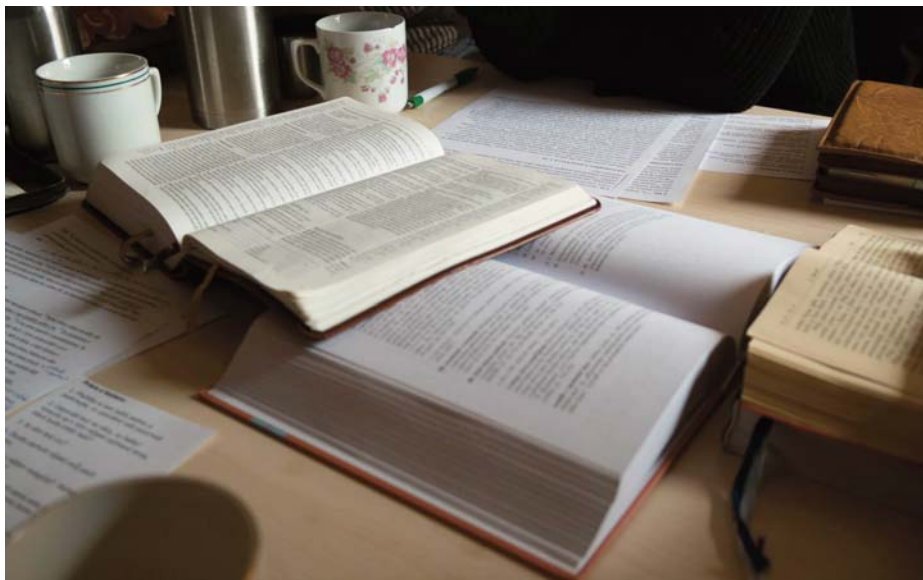
Obzvláště tu poslední otázku si kladu doseti často. Někdy se mi totiž zdá, že zapomínáme na **pozitivní rozměry** zmíněné tendence „rozpínajícího se evropanství“! Cožpak není v „podhoubí“ evropského univerzalismu zmíněný řecko-římský étos lidství („humanitas“), který tak úžasně identifikoval Patočka jako sokratovský odkaz **péče o „psýché“ a péče o „polis**“? Cožpak neotevřela právě Evropa prostor pro **univerzalitu křesťanských hodnot** coby „svorníku západní civilizace“ a neotevřela tím cestu cílevědomého budování „civitas christiana“? Cožpak neobohatila evropská myšlenková tradice světové dějiny o **univerzalismus lidských práv, o étos občanství, svobody a demokratické správy věcí veřejných**? Toto vše je – podle mého soudu – třeba si nejen neustále připomínat, ale hlavně na tom usilovně pracovat jakožto na výzvě i pro naši smysluplnou současnost a dobrou budoucnost.

Ano, naše mysl je bezesporu (jako i každá celistvá lidská bytost) **omezená, časná a nedokonalá**; druhou stránkou její přirozenosti je však neustálé **tíhnutí k překonání této partikularity, „sahání“ po obecném, přesahujícím, významnějších**. Nekřičme

proto unáhleně „prýč s univerzalizmem“, neboť tím bychom mohli snadno rozvrátit sám smysl partikulárního. Důrazu na jisté univerzální principy a hodnoty je nám dnes zapotřebí jako soli! Jako křesťan mám na mysli v prvé řadě **univerzální přikázání lásky, úcty a respektu k Bohu a k bližnímu**

svému. Na tomto „kameni“ stojí celá „budova“ nejen evropského, ale celoplanetárního lidství a neměli bychom nikdy dopustit, aby tento „kámen“ byl roztržštěn – byť třeba pod líbivými hesly boje proti totalizaci, univerzalizaci či dogmatismu...

Petr Nesvadba

BIBLICKÉ SOUSTŘEDĚNÍ

Kdy? 18. 10. 2014 od 9.00 do 18.00

Kde? Tetín u Berouna

Zveme vás na biblické soustředění konané v malebné vsi Tetín u Berouna. Biblické soustředění je pro všechny, kteří rádi přemýšlejí o biblických textech ve společnosti. Čteme postupně několik textů (3-4). Na každý je vymezený čas cca hodina. Je možné se aktivně účastnit rozhovoru, anebo jen poslouchat, jak textu rozumí ostatní. Během dne je prostor i pro modlitby a ztišení. Kolem poledne společně poobědváme. Na závěr je vysluhována Svatá Večeře Páně. Odjezd je od modlitebny v Tulské v 9.00 návrat kolem 18.00. Program je dobrovolný.

Vybíráme příspěvek 100 Kč na pokrytí nákladů spojených s půjčením prostor, přípravy jídla a dopravy. Hlaste se nejpozději do 13. října.

Recept

Domácí chleba od kamarádky Kamily

Ingredience:

3 hrnky hladké mouky (mohou být různé druhy – žitná, celozrnná atd.)

1,5 hrnku vody

2 lžičky sušeného droždí

2 lžičky soli

2 lžičky drceného kmínu

podle chuti semínka, bylinky apod.

Postup: Do mísy nasypeme a zamícháme všechny suché suroviny, přilijeme vodu, zamícháme, přikryjeme utěrkou a dáme do tepla kynout. Doba kynutí je 812h, když je teplo, stačí i 6h. Těsto vyndáme na pomoučnění váleček a roztáhneme na placku přibližně o výšce 3 cm. Necháme 15 minut odpočívat. Poté těsto přeložíme na třetiny (svrchu – zespodu a zleva – zprava). Zakryjeme utěrkou a necháme hodinu odpočívat. Po 1/2 h zapneme troubu na 230 °C a necháme v ní nahřát pekáček i s pokličkou. Chléb poté přendáme do horkého pekáčku a pečeme půl hodiny při 230 °C přikrytý a pak ještě 15 minut bez pokličky.

Pozn. kuchařky: Oproti receptu jsem dala jedno normální droždí a udělala kvásek s trochou cukru a mléka. Pak jsem přidala směs chlebové koření. Kynulo mi to daleko kratší dobu a pekla jsem to ve smaltovaném hrnci.

Lenka Vokatá

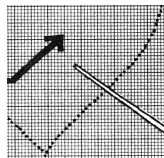
ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
http://vrsovice.evangelnet.cz; http://www.facebook.com/cce.vrsovice
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: O. Rada, T. Vokatý; Korektury: T. Hrubý; Odpovědný redaktor: M. Opočenský;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Program

září a říjen 2014

Od neděle děkuvzdání 5.11.2014 zahajujeme sbírku potravin pro potravinovou banku. Potraviny bychom z části použili také na vaření polévky pro bezdomovce. Budeme ji vařit 25. 11. a 26. 11. rozdávat. Odvoz potravin by byl vždy ke konci měsíce. Sběrka by trvala do Vánoc. V hale u Veberů je na potraviny vyhrazena větší papírová krabice.

5.10.2014 neděle 18.00 ekumenická bohoslužba sv. Václav, Čech. nám.

9.10.2014 čtvrtek 14.00 setkání seniorů *P. Staroba Higgstv boson*

9.10.2014 čtvrtek 20.00 schůze staršovstva

12.10.2014 neděle 10.00 bohoslužby k 600. výročí vysluhování VP podobojí

Bohoslužby jsou přesunuty do Betlémské kaple na Starém Městě. Všichni jsou na tyto ekumenické bohoslužby s vysluhováním VP srdečně zváni.

18.10.2014 sobota 9.00 *biblické soustředění* *Tetín*

19.10.2014 neděle 9.30 bohoslužby se křtem Mirky Humlové káže Matěj Opočenský a VP

21.10.2014 úterý 20.00 *Setkání střední generace, kniha Zjevení* *U Radů, Tolstého*

26.10.2014 neděle 9.30 bohoslužby káže Matěj Opočenský

31.10.2014 pátek 16.00 *setkání dětí různého věku* *příprava na bohoslužby*

2.11.2014 neděle 9.30 bohoslužby s dětmi káže Matěj Opočenský

9.11.2014 neděle 9.30 bohoslužby *Po bohoslužbách proběhne povídání s Pokornými o sboru. Co ve sboru zažili a jak jej vidí dnes* káže Matěj Opočenský

13.11.2014 čtvrtek 14.00 *setkání seniorů*

13.11.2014 čtvrtek 20.00 *schůze staršovstva*

16.11.2014 neděle 9.30 bohoslužby

18.11.2014 úterý 20.00 *Setkání střední generace* *knih Zjevení*

23.11.2014 neděle 9.30 bohoslužby a volební shromáždění na programu je volba staršovstva káže Matěj Opočenský

25.11.2014 úterý 16.00 *vaření polévky* *sbor*

26.11.2014 středa 18.00 *rozdávání polévky pro bezdomovce* *Hl. nádraží*

30.11.2014 neděle 9.30 bohoslužby se slibem staršovstva káže Matěj Opočenský

Pravidelná setkání v týdnu

úterý	16.30	biblická hodina pro děti
od října	19.30	schůzky mládeže
3. úterý v měsíci	20.00	biblická hodina pro střední generaci – po rodinách
středa	15.30	biblická hodina
	16.45	maminky s dětmi
2. čtvrtek v měsíci	14.00	schůzka seniorů
	20.00	pravidelná schůze staršovstva
pátek před bohosl. s dětmi	16:00	setkání dětí různého věku